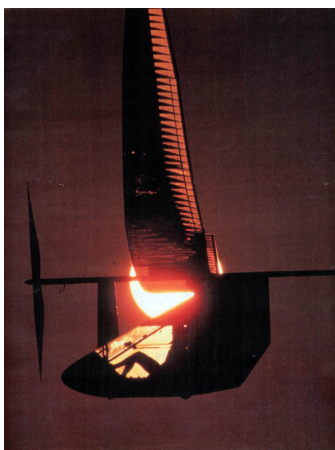

Τριάντα χρόνια νωρίτερα, όσοι ζούσαμε, βρισκόμαστε σε ένα διαφορετικό κόσμο. Η Σοβιετική Ένωση ήταν ακόμα, έστω και στα τελευταία της, το αντίπαλον δέος της Δυτικής αυτοκρατορίας, οι πολίτες δεν δαπανούσαν τόσο χρόνο πίσω από οθόνες ηλεκτρονικώ ν υπολογιστώ ν.

Οι διαφημίσεις προϊόντων καπνού και αλκοόλ κάλυπταν εκατοντάδες σελίδων των εντύπων, το AIDS ήταν ακόμα ένα τέρας που δεν αντιμετωπιζόταν, το crack ξεκινούσε την πορεία του στα φτωχά πληθυσμιακά στρώματα, η βία πρωτοστατούσε, και τα σημάδια της κλιματικής αλλαγής πύκνωναν.

Το πρώτο άνοιγμα του Life, για το επετειακό τεύχος με τα σημαντικότερα γεγονότα του 1988, φιλοξενούσε μια σπάνιας ομορφιάς εικόνα του Daedalus 88, πάνω από το νότιο Αιγαίο. Στην contre-jour λήψη, φαίνονταν τα πόδια του Έλληνα πρωταθλητή ποδηλασίας, Κανέλλου Κανελλόπουλου, μέσα στο στενό κόκπιτ του πεταλοποδοκίνητου αεροπλάνου, μπροστά από τον πύρινο δίσκο του ήλιου.

Σαββάτο ήταν η 23η Απριλίου εκείνης της χρονιάς, όταν ο Πατρινός ποδηλάτης

απογειώθηκε από το αεροδρόμιο του Ηρακλείου, Νίκος Καζαντζάκης, και μετά από 3 ώρες και 54 λεπτά έφτασε στην παραλία Περίσσα στα νοτιοδυτικά της Σαντορίνης, καλύπτοντας 115 χιλιόμετρα, με μοναδική κινητήρια δύναμη τα πετάλ του, μόλις 32 κιλών, αεροσκάφους του.

Ήταν ένα τεχνολογικό θαύμα της εποχής, κατασκευασμένο από ομάδα προπτυχιακών φοιτητών, καθηγητών και πρόσφατων πτυχιούχων του MIT.

Για το κατόρθωμα απαιτήθηκαν 15.000 εργατοώρες, το όνομα Δαίδαλος ξαναγεννιόταν από το μύθο και ξαναρχόταν στην επικαιρότητα καθώς σημείωσε και ακόμα κρατά, τα επίσημα παγκόσμια ρεκόρ για τη συνολική απόσταση και τη διάρκεια πτήσης για αεροσκάφη που κινούνται με ανθρώπινη δύναμη.

Στο εξώφυλλο της έκδοσης το μεγαλύτερο τμήμα από τις άλλες επτά εικόνες, κατελάμβανε, ανάμεσα στα δυο οκτάρια του '88, το αθλητικό κορμί της Florence Delorez Griffith–Joyner, που λίγους μήνες νωρίτερα είχε σαρώσει στους Ολυμπιακούς αγώνες της Σεούλ.

Έχοντας βελτιώσει μέσα σε ένα 12μηνο τους χρόνους της κατά 0.47 δεύτερα στα 100 μέτρα και 0.62 στα 200, πετυχαίνει δύο παγκόσμια ρεκόρ μέσα σε δυο μήνες και αποσπά τρία χρυσά και ένα αργυρό μετάλλιο στη Σεούλ.

Λίγους μήνες αργότερα, τον Φεβρουάριο του '89, στα 29 της χρόνια, ανακοινώνει την αποχώρησή της από την ενεργό αθλητική δράση.

Το κορίτσι από την Καλιφόρνια με το παρανόμι "Flo-Jo", το ιδιαίτερο στυλ, τις τολμηρές ενδυματολογικές προτιμήσεις, τα μακριά νύχια, τα παρδαλά χρώματα και το μακρύ μαλλί, εγκατέλειψε τον μάταιο κόσμο μας τον Σεπτέμβριο του '98, στα 38 της χρόνια, από ασφυξία κατά τη διάρκεια μιας σοβαρής επιληπτικής κρίσης, αφήνοντας την οκτάχρονη θυγατέρα της ορφανή.

Υπάρχει η πληροφορία ότι, από το '90 έως το '96, είχε υποστεί τρία εγκεφαλικά και ένα καρδιακό επεισόδιο. Τα ρεκόρ της παραμένουν ακατάρριπτα έως τις μέρες μας, για περισσότερο από 30 χρόνια, με 10:49 και 21,34 για τα 100 και τα 200 μέτρα αντίστοιχα.

Ταυτόχρονα της ανήκει ακόμα, η δεύτερη και η τρίτη καλύτερη επίδοση όλων των εποχών στα 100 μέτρα με 10:71 και 10:72 καθώς και η δεύτερη καλύτερη επίδοση όλων των εποχών στα 200 μέτρα με 21:56.

